

[Finansministeren.]

sættelsen af Lovforslaget fulgt den Betænkning, som enstemmigt var afgivet af Lønningskommissionen, undtagen paa ganske enkelte Punkter. Jeg foreslog saaledes, at Pensionsalderen skulde beregnes paa en lidt gunstigere Maade for Arbejderne og Funktionærerne end af Kommissionen foreslaaet, og endvidere foreslog jeg, at det skulde være muligt at tildele en forøget Pensionsanciennitet af henholdsvis 2 og 4 Aar for visse Grupper, midlertidige Befalingsmænd og ligestillede, hvis de havde faaet Anerkendelse for længere Tids „god og tro Tjeneste“, som det hedder i Søværnet. Ved Behandlingen i Folketinget opnaaedes der Enighed om den sidstnævnte Ændring, medens man ikke kunde opnaa Enighed om at forandre Beregningen af Pensionsalderen, og Forslaget blev derfor i Folketinget vedtaget i alt væsentligt i den Skikkelse, hvori det forelaa i Kommissionsbetænkningen. Lovforslaget er i denne Form enstemmigt vedtaget af Folketinget, idet der var opnaaet fuld Enighed i Udvalget om den Indstilling, der forelaa til Slut. Det forelægges nu for dette høje Ting, og jeg tillader mig at anbefale det til velvillig Behandling her i Tinget.

Stensballe: Som den højtærede Finansminister har oplyst, er dette Lovforslag vedtaget enstemmigt i det andet høje Ting, efter at der er sket visse Ændringer af det oprindelig fremsatte Lovforslag, og efter at der i Betænkningen er fremkommet en enstemmig Udtalelse om, hvorledes Udvalget ser paa Spørgsmaalet om Strejkers Indfyldelse paa deres Forhold, som der her lovgives om. Herefter skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at Lovforslaget ogsaa vedtages i dette høje Ting.

Ch. Petersen: Som den højtærede Finansminister gjorde opmærksom paa, er Lovforslaget udarbejdet paa Grundlag af en Betænkning, afgivet af Lønningskommissionen af 1929, og forelagt her i en Affattelse, der paa det nøjeste svarer til Lønningskommissionens Forslag. Tid efter anden var de Love, hvorefter Pensionen blev beregnet til de civile Funktionærer, Haandværkere og Arbejdere ved Hæren og Søværnet, blev noget antikverede og trængte til et Eftersyn, og det er det, der er sket i Lønningskommissionen. Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, som det foreligger, til velvillig Behandling her i Tinget.

Ellinger: I det foreliggende Lovforslags § 13 staar der, at naar denne Lov træder i Kraft, ophæves Lov Nr. 82 af 19. April 1907 og Lov Nr. 89 af 19. April 1907, Deraf vil formentlig følge, at de Personer, som hidtil har haft Pensionsret i Henhold til disse Love, ikke mere vil kunne faa det, men vil faa Pension efter denne Lov. Nu skal jeg ikke komme ind paa Pensioneringen af civile Funktionærer, Haandværkere og Arbejdere, men derimod „med videre“. Under „med videre“ maa formentlig regnes Lærere ved Søværnets Skoler. Dem synes man ved Udarbejdelsen af Lovforslaget at have glemt. Det synes, som om man, hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov, i betydelig Grad nedsætter deres hævdvundne Pension. I Begyndelsen af § 12, Overgangsbestemmelser, staar der:

„Personer, der inden denne Lovs Ikrafttræden er eller har været beskæftigede mindst 10 Aar i de i § 1, Stk. 1, nævnte Virksomheder, uden at denne Beskæftigelse er en Hovedvirksomhed, er berettigede til Pension efter nærværende Lov, dog at Pensionsindtægten nedsættes forholdsvis i Sammenligning med Personer med tilsvarende fuld Beskæftigelse“.

Disse civile Lærere kan ikke komme ind under § 3, Stk. 1. De maa saa ind under Stk. 2. Stykke 2 omhandler „Kvindelige Arbejdere“ — det kan man ikke lade dem komme ind under — „Kontorister“ — det kan man heller ikke regne dem med til — „Arbejdere“, heller ikke. Saa skulde de ind under „Haandværkere“. I gunstigste Tilfælde skal disse civile Lærere ind under Betegnelsen „Haandværkere“.

Nu skal Pensionskontoret under Finansministeriet, efter hvad der er oplyst for mig, være af den Opfattelse, at Lærerne i bedste Tilfælde faar en Pension, der er beregnet efter den for Haandværkere gældende Slutløn, som er 2 700 Kr., dog at denne nedsættes i Forhold til det ugentlige Timetal i Sammenligning med det Antal Timer, i hvilket f. Eks. Adjunker skal undervise, hvilket er 27, for at faa fuld Pension. Det er imidlertid saa, at de civile Lærere, der er ansat før 1919, har haft Pensionsret efter Loven af 19. April 1907, som handler om Pensionering af civile Arbejdere ved Orlogsværftet, en Pensionsret, der udtrykkeligt senere er blevet bekræftet, bl. a. ved en Skrivelse fra Finansministeriet af 1922, og nu skal jeg nævne Eksempler paa, hvad Lovens Gennemførelse vil medføre for 2 af disse Lærere. En Lærer, der